

1973-4

AFSENDER

Ursula Reuter Christiansen

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Henning Christiansen
Jan Jacoby
Michala Petri

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 12

DOKUMENTINDHOLD

Læserbrev om Jan Jacobys anmeldelse i Information af Concertorama, Lyngby Stadsbibliotek, d. 31. marts 1973.

TRANSSKRIFTION

LÆSERBREV

Til en intellektuel pisseviolin

Musikanmelder Jan Jacobys krympen tæer under Henning Christiansens CONCERTORAMA på Lyngby Stadsbibliotek lørdag d. 31.3. er kun symptomatisk for den intellektuelle klasses sidste krampetrækninger. De ellers så velopdragne gammel liberale bliver perfide og prøver med alle midler at forsvare deres faldende bastioner. Her i information er han ikke engang bleg for at brokke sig over den 14 årige Michala Samblebens påklædning og skyde familien Sambleben i skoene at de spekulerer i vidunderbarnsensensationen. Skal hun lade være med at være en dygtig blokfløjtespillerske? Det skotskternede er, som jeg kan røbe det, familien Samblebens foretrukne stof og de hvide halvstrømper er ret almindelige, også til 14 års piger. Der er ingen af os - ofrene - der ville finde på kritisere Jacobys manglende kritikerevne ved at brokke sig over den nissekåbe han holder af at rende rundt med.

Nå, af en kritiker skulle man forvente, ihverttilfælde et forsøg på at forstå hvad komponisten ville. Nu var jeg selv så heldig at en kvindelig kunstkritiker fra INFORMATION gjorde sig den umage et rejse ned til Møn for at finde ud af mine intentioner. Hvilken misforståelse af en kritiker at tro, at han er prædestineret til at forstå det en kunstner arbejdede med, med det samme. Det umiddelbare ved en koncertopførelse har tilhøreren selv mulighed for at danne sig en mening om, magter kritikeren ikke at uddybe, kan han sagtens undværes. I virkeligheden er det en uforkammethed ikke engang et gøre et forsøg på at trænge ind i en for ham fremmed verden. Jeg kan ikke bebrejde ham at denne verden er fremmed for ham, men jeg bebrejder ham at han ikke ganske enkelt siger at han ikke føler sign kompetent til at skrive f.eks. om denne koncert. Disse bestaltede kritikere kører løs. Evig og altid kværnes der videre og de skriver kun om deres egne frustrationer.

Kunne vi blot give disse fortabte kritikere en billet med lyntoget til det "utopiske samfund" som Jacoby tror kunstnerne arbejder for. Det er en alvorlig og forfærdelig misforståelse at en kunstner skulle arbejde for at nå frem til realisering af et utopisk samfund. Næh! det samfund vi har brug for og ligger lige om hjørnet ca.

100 km væk, og er så virkelig som det overhovedet kan være. Op i røven

med jeres astralforestillinger - og: der kommer snart en tid hvor duerne flyver menneskene lige i munden og man behøver slet ikke at arbejde for alt det, thi: "Der liebe Gott har det altsammen parat til jer om 10 000 årtier". Men Jakoby, glo bare i stjernerne og berus dig ved Darmstadt skolens diffuse musik - i er i mindretal, og det er naturligvis hårdt at akceptere. CONCERTORAMA ramte dig lige i frustrationen.

P.S Det pæne compliment for min film SKARPRETTEREN, som du er så nådig at tildele mig, vil jeg gerne returnere. De forudsætninger du røber gør det nødvendigt for mig at stille spørgsmålet , om der skulle være noget galt med filmen.

Mens jeg skriver det her, spiller Henning HARMONIKAEN, det lyder skønt og lige ud: Valsen om Ø.D.-magten. Dit forsøg på at ramme ham som mand lige i skridtet, ved at betegne hans musik som kønsløs (hvor morsomt -), hvor Jacoby har haft sit køn ved ovennævnte lejlighed vides ikke, det fremgår ikke af det af ham er i bladet skrevne. At Christiansen derimod har sit i behold, det ved jeg.

[på bagsiden: teksten spejlvendt]

LÆSERBREV

Til en intellektuel pisseviolin

Musikammelder Jan Jacobys krympen tær under Henning Christiansens CONCERTORAMA på Lyngby Stadsbibliotek lørdag d. 31.3. er kun symptomatisk for den intellektuelle klassens sidste krampetrekninger. De ellers så velopdragne gammelliberale bliver perfide og prøver med alle midler at forsvare deres faldende bastioner. ~~Her i information~~ Her i information er han ikke engang bleg for at brokke sig over den 14 årige Michaela Samblebens påklædning og skyde familien Sambleben i skoene at de spekulerer i ~~vidunderbarnsensationsen~~ vidunderbarnsensationsen. Skal hun lade være med at være en dygtig blokfløjtespillerske? Det skotsternede er, som jeg kan røbe det, familien Samblebens foretrukne stof og de hvide halstrømper er ret almindelige, også til 14 års piger. Der er inget af os - ofrene - der ville finde på at kritisere Jacobys manglende kritikerevne ved at brokke sig over den nissekåbe han holder af at rende rundt med. Nå, af en kritiker skulle man forvente, invertertilfælde et forsøg på at forstå hvad komponisten ville. Nu var jeg selv så heldig at en kvindelig ~~informationskritiker~~ kunstkritiker fra INFORMATION gjorde sig den umage at rejse ~~helt~~ ned til Møn for at finde ud af mine intentioner. Hvilken misforståelse ~~af~~ af en kritiker at tro, at han er prædestineret til at forstå det en kunstner arbejdede med, med det samme. Det u-middelbare ved en koncertopførelse har tilhøreren selv mulighed for at danne sig en mening, ^{og} magter kritikeren ikke at uddybe, kan han sagtens undværes. I virkeligheden er det en uforkæmmethed ikke engang at gøre et forsøg på at trænge ind i en for ham fremmed verden. Jeg kan ikke bebrejde ham at ~~denne~~ verden er fremmed for ham, men ~~at han ikke følger sig kompetent til at skrive f.eks. om denne koncert. Disse bestalte kritikere kører løs. Evigt og altid kværnes der videre og de skriver kun om deres egne frustrationer.~~ jeg bebrejder ham at han ikke ganske siger ^{inhelt} at han ikke følger sig kompetent til at skrive f.eks. om denne koncert. Disse bestalte kritikere kører løs. Evigt og altid kværnes der videre og de skriver kun om deres egne frustrationer.

Kunne vi blot give disse fortabte kritikere en billet med lyntoget til det "utopiske samfund" som Jacoby tror kunstnerne arbejder for. Det er en alvorlig og forfærdelig misforståelse at en kunstner skulle arbejde ~~for~~ for at nå frem til realisering af et utopisk samfund. Nøh! det samfund vi har brug for, ~~der~~ ligger lige om hjørnet ca. 100 km væk, ^{er} ~~er~~ så virkelig som det overhovedet kan være. Og i røven med jeres astralforestillinger - og: Der kommer snart en tid hvor duerne flyver menneskene lige i munden og man behøver ~~ikke~~ slet ikke at arbejde for alt det, thi: "Der liebe Gott har det alt sammen parat til jer om 10 000 årtier". Men Jacoby, glo ~~du~~ bare i stjernerne og berus dig ved Darmstadt skolens diffuse musik - i er i mindretal, og det er naturligvis hårdt at acceptere, *CONCERTORAMA ramte dig lige i frustrationen.*
P.S Det pæne kompliment for ~~film~~ min film SKARPRETTEREN, som du er så nådig at tildele mig, vil jeg gerne returnere. De forudsætninger du røber gør det nødvendigt for mig at stille spørgsmålet, om der skulle være noget galt med filmen.

Mens jeg skriver det her, spiller Henning HARMONIKAEN, det lyder skønt og lige ud: Valsen om Ø.D.-magten. Dit forsøg på at ramme ham som mand lige ~~ikke~~ i skridtet, ved at betegne hans musik som ~~gammel~~ ^{klassisk} hvor Jacoby har haft sit ksn ved ovennævnte ^{vides} lejlighed ~~er~~ ^{ikke} ikke, ~~men~~ ^{af} af det ~~brøder~~ ^{brøder} hans ~~lyngby~~ ^{lyngby}, af ham her i bladet. ^{shumme,} ~~det~~ ^{dermed} ~~har~~ ^{har} sit i behold. ~~Det~~ ^{har} jeg.

